

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστου



Η Χαραυγή

Μάρτιος – Απρίλιος 2020

ΕΤΟΣ 86 ον Αριθμός έκδοσης 2

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
U.S.A

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Η Ακλόνητη Βασιλεία του
Θεού

2

www.dawnbible.com

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Η υπακοή την ώρα του
πειρασμού

18

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

Η ορθή ελεημοσύνη
και προσευχή

21

Ένα μοντέλο προσευχής

25

Ζητάτε, αναζητάτε και
κρούετε

28

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΔΕΙΠΝΟ 31

The Dawn - Greek Edition

MAR / APR 2020

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

GRECIA: www.dawnbible.com

Printed in USA

Η Ακλόνητη Βασιλεία του Θεού

*"Διά τούτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν ασάλευτον, ας κρατώμεν την χάριν, διά της οποίας να λατρεύωμεν ευαρέστως τον Θεόν με σέβας και ευλάβειαν."
Εβραίους 12:28*

ΤΟ έτος 2019 ήταν, όπως πολλοί που προηγήθηκαν, γεμάτη από μικτές αναθεωρήσεις, ανάλογα με την προοπτική του καθένα για τα γεγονότα. Μεταξύ των πιο αισιόδοξων για τις τρέχουσες συνθήκες, η έμφαση δίνεται περισσότερο στην οικονομία των Ηνωμένων Πολιτειών, η οποία τώρα εισέρχεται στο ενδέκατο έτος της "ανάκαμψης" της από τη μεγάλη ύφεση του 2008-2009. Σύμφωνα με τους αριθμούς, οι χρηματιστηριακές αγορές των ΗΠΑ πολύ καλές επιδόσεις το 2019, δημιουργώντας νέα ροκέρ σε πολλές περιπτώσεις κατά τη διάρκεια του έτους. Άλλοι επισημαίνουν ότι η ανεργία στη χώρα αυτή έφτασε σε χαμηλά επίπεδα κατά το παρελθόν έτος και που δεν έχουν σημειωθεί σε περισσότερο από μισό αιώνα. Τα συνεχιζόμενα χαμηλά επιτόκια κατά τη διάρκεια του έτους θεωρούνται επίσης γενικά θετικός παράγοντας για την συνολική επίδοση και την ανάπτυξη της οικονομίας.

Ωστόσο, για πολλούς οι γενικά θετικές οικονομικές ειδήσεις το 2019 παρουσιάζουν σημαντική ανησυχία ως προς το μέλλον, καθώς οι άνθρωποι αναρωτιούνται τότε και πόσο σοβαρή θα είναι η επόμενη επιβράδυνση της οικονομίας ή πλήρης ύφεση. Δημιουργούμε μια άλλη οικονομική "φούσκα" που θα σκάσει σύντομα; Είναι οι θετικές πτυχές της οικονομίας τόσο αδύνατες ώστε ακόμη και ένας μικρός "λόξυγκας" (αναποδιά) στις εθνικές ή παγκόσμιες υποθέσεις θα έχει μια σημαντική αρνητική επίπτωση-ντόμινο;

Εκτός από τις γενικά καλές επιδόσεις της οικονομίας των Ηνωμένων Πολιτειών κατά το παρελθόν έτος, τα περισσότερα από τα σημαντικά μείζονα ζητήματα που αντιμετωπίζει αυτή η χώρα καθώς μπαίνουμε στο 2020, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο διεθνές μέτωπο, παρουσιάζουν μια πολύ πιο απογοητευτική εικόνα. Παρατηρούμε παρακάτω μόνο μια δειγματοληψία των συνεχιζόμενων γεγονότων, ζητημάτων και προκλήσεων που επηρεάζουν σημαντικά αυτή τη χώρα κατά την έναρξη του νέου έτους.

1. Εμπορικός πόλεμος με την Κίνα και άλλες χώρες.
2. Πολιτική μετανάστευσης, μεταρρύθμιση και επιβολή του νόμου.
3. Μαζικοί πυροβολισμοί και η σχετική δημόσια συζήτηση ελέγχου όπλων.
4. Το πρόβλημα των αστέγων, ειδικά στις μεγάλες δυτικές πόλεις των ΗΠΑ.
5. Η συνέχιση της συζήτησης για την υγειονομική περίθαλψη, η αύξηση του κόστους και η διαθεσιμότητα ασφάλειας.

6. Η κλιματική αλλαγή, η υπερθέρμανση του πλανήτη και τα συναφή περιβαλλοντικά ζητήματα.
7. Ανησυχίες για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο εντός του εσωτερικού της κυβέρνησης, των επιχειρήσεων, των υποδομών και ιδιωτικών κατοικιών.
8. Συζήτηση για τη χρήση ενέργειας από ορυκτά καύσιμα, αιολική, ηλιακή και πυρηνική ενέργεια.
9. Οι συνεχιζόμενες ανησυχίες όσον αφορά τα επιθετικά έθνη όπως το Ιράν και η Βόρεια Κορέα.
10. Η δυσπιστία στη Ρωσία και τους ηγέτες της.
11. Σχεδόν συνεχή σύγκρουση στη Μέση Ανατολή, με τη συμμετοχή πλέον πρόσφατα του Ισραήλ, της Συρίας και της Τουρκίας.
12. Η πιθανή αποκατάσταση και ενίσχυση του ISIS και άλλων τρομοκρατικών οργανώσεων.
13. Οι συνεδριάσεις του Κονκρέσου για την μομφή του Τράμπ και την αβεβαιότητα ως προς τα πιθανά αποτελέσματα.
14. Το έτος προεδρικών εκλογών το 2020, με πάνω από είκοσι υποψηφίους που έχουν βάλει υποψηφιότητα σήμερα.

Από το πλεονεκτική θέση του μέσου πολίτη, ο παραπάνω κατάλογος, ο οποίος αποτελεί μόνο ένα από τα πολλά κρίσιμα ζητήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα, παρουσιάζει σχεδόν ανυπέρβλητες προκλήσεις για την εξεύρεση και εφαρμογή εύλογων λύσεων. Για τον ειλικρινή μαθητή της Βίβλου, όμως, στις σελίδες της

Γραφής βρίσκονται οι μόνες πραγματικά βιώσιμες απαντήσεις σε αυτές και τα πολλά άλλα προβλήματα που αντιμετωπίζει αυτή η χώρα και ο κόσμος. Αυτές οι λύσεις επικεντρώνονται στα αγαπημένα σχέδια και σκοπούς του Δημιουργού, του Ουράνιου Πατέρα μας, ο οποίος σύντομα θα τις εκδηλώσει σε όλα τα έθνη, τις κοινωνίες και τους λαούς της γης.

ΘΛΙΨΙΣ, ΑΜΗΧΑΝΙΑ & ΚΛΟΝΙΣΜΟΙ

Λαμβάνοντας υπόψιν την ανωτέρω σύντομη αναθεώρηση της παρούσας κατάστασης του ανθρώπου, είναι ασφαλές να πούμε ότι σαν μπαίνουμε στο εικοστό έτος της «νέας χιλιετίας», ο κόσμος είναι ασφαλέστατα σε επισφαλή θέση, όπως περιγράφεται εύστοχα από τον Ιησού ως «η θλίψη των εθνών, με αμηχανία.» (Κάτα Λουκά 21:25). Είναι η ώρα που προειπώθηκε σε άλλες προφητείες της Αγίας Γραφής, όταν, συμβολικά μιλώντας, θα υπάρξει ένας μεγάλος “κλονισμός”, ώστε όλα όσα που δεν ευρίσκονται εν αρμονία με το θείο θα μπορούσε να απομακρυνθούν.

Στο πλαίσιο από το οποίο λαμβάνεται το αρχικό μας κείμενο, ο Απόστολος Παύλος παρομοίως παρομοιάζει αυτή την παρούσα στιγμή κλονισμών με τις ανακατατάξεις της φύσης που συνέβησαν στο όρος Σινά, όταν δόθηκε του Θεού ο νόμος στο Ισραήλ και η διαθήκη του καθιερώθηκε μαζί τους στα χέρια του Μωυσή. Ο λόγος αυτής της σύγκρισης είναι ότι η ώρα πλησιάζει σύντομα για να εγκαινιαστεί η "Νέα Διαθήκη" με τον "οίκο του Ισραήλ και τον οίκο του Ιούδα", με την οποία ο θεϊκός νόμος θα δοθεί όχι μόνο στο Ισραήλ αλλά επίσης προς τους Εθνικούς και όλους τους

ανθρώπους. - Ιερ. 31: 31-34• Ισ. 49: 5-13• Πράξεις 15: 16,17

Η παροχή του νόμου του Θεού στο Ισραήλ μέσω του υπηρέτη του Μωυσή στο Όρος Σινά περιελάμβανε ορισμένες φυσικές διαταραχές. Το όρος, όπως το περιγράφει ο Παύλος, "καίει με φωτιά" και το όρος «ψηλαφώμενον και καιόμενον με πυρ και εις ζόφον και σκότος και ανεμοστρόβιλον και εις σάλπιγγος ήχον και φωνήν λόγων», μian φωνήν που ο Παύλος λέει "εσάλευε την γην". (Εβρ.12: 18,19,26) Αυτή η γλώσσα περιγράφει, με προφητικό τρόπο, τον κόσμο, το πρόβλημα, την αγωνία και την αναταραχή των ημερών μας που θα συνοδεύσουν την ανατροπή της αυτοκρατορίας του Σατανά και που θα «δέσει τον ισχυρό άνθρωπο". (Κάτα Ματθ. 12:29 · Αποκαλ.. 20: 1-3) Τότε θα έρθει η εγκαθίδρυση της βασιλείας του Θεού, υπό την κυριαρχία του Χριστού, τον οποίο ο Παύλος λέει ότι θα είναι ο «μεσολαβητής της νέας διαθήκης». - Εβρ. 12:24

Στο εδάφιο 26 ο απόστολος αναφέρεται στον «κλονισμό» που θα συμβεί σε σχέση με τα εγκαίνια της νέας διαθήκης. Εδώ παραθέτει τον Αγγαίο 2: 6,7, το οποίο αναφέρει: "Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Έτι άπαξ μετ' ολίγον εγώ θέλω σείσει τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και την ξηράν. Και θέλω σείσει πάντα τα έθνη, και θέλει ελθεί ο εκλεκτός πάντων των εθνών, και θέλω εμπλήσει τον οίκον τούτον δόξης, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων». Οι «ουρανοί », η «γη», η «θάλασσα» και η «ξηρά γη» είναι όλα συμβολικές εκφράσεις που αναφέρονται σε διάφορες πτυχές του "παρόντος κακού κόσμου", που θα

αφαιρεθούν και αντικατασταθούν από τη βασιλεία της δικαιοσύνης του Θεού. - Γαλ. 1: 4

Οι κυριολεκτικοί ουρανοί που παρατηρούμε αποτελούνται από τον ήλιο, το φεγγάρι και τα αστέρια. Ο Ιησούς είπε ότι σε σχέση με την «αγωνία των εθνών» θα υπάρξουν, συμβολικά μιλώντας, «σημάδια στον ήλιο και στο φεγγάρι, και τα αστέρια». Στη συνέχεια εξηγεί ποιά θα είναι αυτά τα σημάδια -δηλαδή, ότι η «οι δυνάμεις του ουρανού θα σαλευθούν» (Κάτα Λουκά 21: 25,26). Οι «ουρανοί» που αναφέρθηκαν από τον προφήτη Αγγαίος και από τον Ιησού στα προηγούμενα χωρία αντιπροσωπεύουν καλά τις διάφορες πτυχές του πνευματικού ελέγχου και επιρροής μεταξύ των ανθρώπων μέσω των πολλών θρησκειών και των θρησκευτικών φορεών της γης.

Στη συμβολολογία αυτών των προφητειών μπορούμε να σκεφτόμαστε την «γη» και την «ξηρά γη» ως τις περισσότερο ή λιγότερο σταθερές, ουσιαστικές πτυχές της ανθρώπινης κοινωνίας. Ωστόσο, αυτή η σταθερότητα χάνεται εξαιτίας της μεγάλης ανατάραξης όλων των κοινωνικών χαρακτηριστικών της γης, που λέει ο Ιησούς ότι φέρνει την «θλίψιν των εθνών». Η γη είναι επίσης "ξηρά" με την έννοια ότι υπάρχει λιμός στη γη , όχι από την κυριολεκτική έλειψη νερού", αλλά από την ακρόαση (άκουσμα) των λόγων του Κυρίου" - Αμ. 8:11

Ο Αγγαίος αναφέρεται επίσης στην ανατάραξη της «θάλασσα», στην οποία ο Ιησούς προσθέτει τις περιγραφικές λέξεις , «η θάλασσα και τα κύματα που βρυχώνται.» Η κυριολεκτική βοή των ωκεανών και τα κύματα είναι τέτοια δύναμη ώστε, σε περιόδους σοβαρών καταιγίδων, καμία ανθρωπογενής δύναμη δεν

μπορεί να τα ελέγξει. Ομοίως, η συμβολική «βοή» των ανήσυχων, δυσανεσχημένων μαζών της ανθρωπότητας είναι μια δύναμη που καμία επίγεια εξουσία και κυβέρνηση δεν μπορεί να υποτάξει ή ελέγξει. Πράγματι, πλήθη ανθρώπων σήμερα συνδυάζουν την ενέργεια και την επιρροή τους στην εξέγερση εναντίον των πρώην κανόνων, καθώς φωνάζουν για δικαιώματα, είτε πραγματικά είτε φαντασμένα.

Τι ζωντανή εικόνα έχουμε από τον κόσμο μας σήμερα! Ο προφήτης Ησαΐας έγραψε: «Ουαί εις το πλήθος πολλών λαών, οίτινες κάμνουσι ταραχήν ως την ταραχήν των θαλασσών· και εις τον θόρυβον των εθνών, τα οποία θορυβούσιν ως θόρυβον υδάτων πολλών.» (Ησ. 17:12) Είμαστε μάρτυρες αυτής της "βιασύνης" και της "βοής", όπως συνεχίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου που μόλις πέρασε και που στις αρχές του 2020, είναι αμείωτες.

Παρατηρούμε και πάλι τη σημασία των λέξεων στην προφητεία του Ιησού ότι οι "δυνάμεις του ουρανού" θα σαλευθούν. Είναι αλήθεια ότι, γενικά, η συμμετοχή στην εκκλησία εξακολουθεί να είναι σχετικά ισχυρή σε πολλά μέρη του κόσμου. Ο φόβος για το άγνωστο μέλλον της ανθρώπινης φυλής, ίσως, προκαλεί πολλούς να αναζητήσουν κάποιο είδος θρησκευτικού καταφυγίου. Ωστόσο, οι θρησκευτές έχουν χάσει το μεγαλύτερο μέρος του ελέγχου τους πάνω στις παγκόσμιες υποθέσεις, ενώ η άδικη συμπεριφορά, η αμαρτία και το έγκλημα συνεχίζουν να αυξάνονται. Αυτή η κατάρρευση των θρησκευτικών προτύπων και η αποδυνάμωση των θεοσεβών επιρροών στη συνείδηση του λαού συνέβαλαν πολύ στον φόβο και την αμηχανία που μαστίζουν σήμερα τον κόσμο στον οποίο ζούμε.

Η ΛΥΣΙΣ

Η λύση για όλα αυτά είναι, όπως σημειώθηκε προηγουμένως, η βασιλεία του Χριστού. Κάθε μαθητής του Ιησού ελπίζει να συμμετάσχει στο έργο αυτής της βασιλείας. Είναι καθησυχαστικό να σημειώσουμε ότι στις προφητείες της Βίβλου σχετικά με την εποχή του "κλονισμού", μέσω της οποίας περνούμε εμείς τώρα, γίνεται συχνής αναφορά στους μαθητές του Χριστού και της ένδοξης ελπίδας που τους υποστηρίζει σε αυτή τη «εποχή θλίψεως όπως ποτέ δεν υπήρχε από τότε που υπήρχαν έθνη», προφήτευσε ο Ντάνιελ (Δανιήλ). Τα λόγια του ακολουθούνται αμέσως από την υπόσχεση: "Και εκείνη τη στιγμή ο λαός σου [ο λαός του Θεού] θα ελευθερωθεί." - Δαν. 12: 1

Στην προφητεία του 46ου Ψαλμού παρέχεται η ίδια γραμμή σκέψης. Επειδή «ο Θεός είναι καταφυγή ημών και δύναμις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψεσι. 2 Διά τούτο δεν θέλομεν φοβηθή, και αν σαλευθή η γη και μετατοπισθώσι τα όρη εις το μέσον των θαλασσών· 3 και αν ηχώσι και ταραττωνται τα ύδατα αυτών· και σείωνται τα όρη διά το έπαρμα αυτών". - εδάφ. 1-3

Αφού αναφέρθηκε η διάταξη του Κυρίου για τον λαό του που κατοικεί στις «σκηνές του Υψίστου», συνεχίζει ο ψαλμωδός λέγων, «ο Θεός είναι εν μέσω της. δεν θα σαλευθεί. Ο Θεός θα την βοηθήσει». (εδάφ. 4,5). Σε αυτή την προφητεία, όλα τα ανθρώπινα θεσμικά όργανα, τα βασίλεια και οι κυβερνήσεις κλονίζονται και απομακρύνονται. Ο Παύλος το περιγράφει λέγων "Το δε έτι άπαξ δηλοί των σαλευομένων την μετάθεσιν ως χειροποιήτων, διά να μείνωσι τα μη σαλευόμενα." - Εβρ. 12:27

Ποια είναι αυτά τα πράγματα που «δεν μπορούν να κλονιστούν;» Η απάντηση του Δαβίδ είναι: «Ο Θεός είναι εν τω μέσω της. δεν θα σαλευθεί». Η αναφορά στην «αυτήν» είναι εκείνη της «νύμφης του Χριστού», η τάξη των μαθητών του Χριστού που αναπτύσσεται κατά την παρούσα εποχή, οι οποίοι θα ενταχθούν στον «γάμο» με τον Ιησού, του Αρνίου του Θεού, για να κυβερνήσουν μαζί του στη μεσσιανική βασιλεία του. (Β' Κορ. 11: 2 · Αποκελ. 19: 7· 21: 2) Σημειώνουμε την αρμονία μεταξύ της μαρτυρίας του Δαβίδ και του Παύλου. «Αυτή» δεν θα σαλευθεί, λέει ο Δαβίδ, και αυτό που "δεν μπορεί να κλονιστεί", για το οποίο γράφει ο Παύλος, είναι η βασιλεία του Χριστού στην οποίαν θα συμμετάσχει η πιστή του "νύφη".

Το "βασιλείο που δεν μπορεί να σαλευθεί" δεν έχει ακόμη αρχίσει να κυβερνάει την ανθρωπότητα. Ωστόσο, η ανάπτυξη όσων τελικά θα είναι οι ηγέτες της ξεκίνησε κατά την πρώτη εμφάνιση του Ιησού. Στην παραβολή του σχετικά με το σιτάρι και τα λαχανικά, το "χωράφι", το οποίο είπε ότι συμβολίζει τον κόσμο, σπάρθηκε με σπόρους σιταριού. Αυτός ο «καλός σπόρος», εξήγησε ο Ιησούς, αντιπροσωπεύει τα «παιδιά της βασιλείας». Την εποχή της «συγκομιδής» τα ζιζάνια ή τα ψεύτικα σιτηρά απομακρύνονται και τα μέλη της τάξης του σιταριού εξυψώνονται και «κλάμπουν σαν τον ήλιο στη βασιλεία του Πατρός τους» (Κάτα Ματ 13: 24-30, 36-43). Βλέπουμε λοιπόν ότι η τάξη του «σηταριού» της βασιλείας, η οποία ξεκίνησε την ανάπτυξή της σχεδόν πριν από δύο χιλιάδες χρόνια, πρέπει να ολοκληρωθεί στο τέλος ή τη συγκομιδή της σημερινής εποχής και θα πάρει στη συνέχεια τον έλεγχο πάνω στη γη.

Έτσι, ενώ όλα τα άλλα κλονίζονται σε σημείο αφαίρεσης, «αυτή» η τάξη σιταριού, η νύφη του Χριστού, «δεν θα σαλευθεί». Διατηρώντας την ευνοϊκή θέση που έχει με τον Κύριο, στον εύθετο χρόνο του, θα εξυψηθεί για να ζήσει και να βασιλεύσει με τον Χριστό. (Αποκαλ. 20: 4,6) Αυτό που είναι μια παρηγορητική βεβαιότητα καθώς αντιμετωπίζουμε τις αβεβαιότητες του 2020. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ο λαός του Κυρίου θα προστατευθεί αναγκαστικά από τα πρόβληματα. Μπορούμε να περιμένουμε να συμμετάσχουμε σε πολλές από τις εμπειρίες που έρχονται στον πληθυσμό εν γένει.

Η υπόσχεση του Κυρίου ότι «αυτή δεν θα σαλευθεί» δεν ισχύει για τη σαρκινή μας ζωή ή περιστάσεις. Πράγματι, όσοι ελπίζουν να λάβουν πραγματικά και πλήρως τη "βασιλεία που δεν μπορεί να σαλευθεί" πρέπει καθημερινά να θυσιάζουν τη σάρκα και τα συμφέροντά της. Συνεχίζουν καθημερινά να παρουσιάζουν το σώμα τους σαν "ζωντανή θυσία" και μόνο όταν ολοκληρωθεί αυτή η θυσία, ακόμη και "μέχρι θανάτου", θα έχουν αυτοί μια άφθονη είσοδο στη βασιλεία. - Ρωμ. 12: 1• Αποκάλυψη 2:10.• Β' Πετ. 1: 10,11

Αν και γνωρίζουμε ότι πρέπει να υποφέρουμε και να πεθάνουμε μαζί με τον Ιησού, αν θέλουμε να ζήσουμε και βασιλεύσουμε μαζί του, παρ' όλα αυτά, μπορούμε να δούμε το αυξανόμενο χάος του κόσμου, με την ειρήνη και την ηρεμία του μυαλού και της καρδιάς που η πλειοψηφία των ανθρώπων δεν μπορούν να κατέχουν. Μπορούμε να έχουμε αυτήν την ελπιδοφόρα και καθησυχαστική άποψη γιατί γνωρίζουμε την έννοια των γεγονότων που συμβαίνουν γύρω μας. Εν ολίγοις,

ειδοποιούν ότι ο κόσμος πλησιάζει την εποχή που η πολυαναμενόμενη εποχή της ευημερίας, της υγείας και της ζωής θα γίνει πραγματικότητα.

Ο κόσμος σήμερα βλέπει πολλές επικίνδυνες απειλές στον ορίζοντα. Πολλοί ανησυχούν για τη σκέψη ότι οι νόμοι, τα θεσμικά όργανα και οι κυβερνήσεις που συγκατατούσαν τον κόσμο μέχρι σήμερα, χάνουν γρήγορα τη σταθερότητά τους. Δεν είναι μια ευχάριστη προοπτική, ούτε για τη σημερινή γενιά ούτε για τα σημερινά παιδιά που θα αποτελέσουν την επόμενη γενιά. Πράγματι, όπως πολλοί άνθρωποι βλέπουν τις τρέχουσες συνθήκες, βλέπουν μια σκοτεινή νύχτα μπροστά τους, με λίγη ελπίδα για το φως μιας καινούριας ημέρας .

Η ΑΚΡΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ—Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Οι Γραφές, ωστόσο, μιλούν διαφορετικά. Αν και το «κλάμα μπορεί να κρατήσει για μια νύχτα,» ο ψαλμωδός λέει, αλλά «η χαρά έρχεται το πρωί.» (Ψαλμ 30:5) Η ακρότητα του ανθρώπου είναι να μια ευκαιρία για το Θεό, την οποία θα ασκεί μέσω των φορέων της βασιλείας του Χριστού. Όταν έρθει η ώρα για να εκδηλωθεί η δύναμη αυτής της βασιλείας, οι άνθρωποι θα έχουν μάθει ότι δεν μπορούν να λύσουν τα δικά τους προβλήματα. Θα μάθουν τότε ότι ενώ η τεχνολογία, η επιστήμη και άλλα είδη γνώσεων μπορούν να επιτύχουν πολλά θαυμάσια πράγματα προς όφελος του ανθρώπου, δεν μπορούν να δημιουργήσουν εμπόδιο στην παλίρροια του εγωισμού, της απληστίας και της επιθυμίας για εξουσία.

Εν τω μεταξύ, ο Κύριος, εν τη σοφία του, επιτρέπει στον άνθρωπο να αναπτύξει τη δυνατότητα να

καταστρέψει τον δικό του κόσμο με διάφορους τρόπους. Είναι λόγω της προλεχθείσης «αυξήσεως της γνώσης» κατ'αυτόν τον «καιρόν του τέλους» ότι ο άνθρωπος ήταν σε θέση να σχεδιάσει και να κατασκευάσει τα φοβερά τους εργαλεία της καταστροφής, είτε πρόκειται για πυρηνικά, χημικά και βιολογικά όπλα, βόμβες των τρομοκρατών, ή τα πολλά άλλα παραδείγματα καταστρεπτικών οργάνων που βρίσκονται στον κόσμο σήμερα. (Δαν. 12: 4) Εξαιτίας αυτού, και χωρίς να δικαιολογούμε τις ευθύνες του ανθρώπου στο θέμα, μερικές από τις προφητείες απεικονίζουν τον Θεό ως καταστρέφοντα τα εγωιστικά θεσμικά όργανα της γης που οδήγησαν σε αυτά τα φοβερά εργαλεία της καταστροφής.

Παραθέτοντας πάλι από τον 46ο Ψαλμό, διαβάζουμε: «Εφρύαξαν τα έθνη· εσαλεύθησαν αι βασιλείαι· έδωκε φωνήν αυτού· η γη ανελύθη.» (εδάφ 6). Η προφητεία συνεχίζεται με τα εδάφια 8 και 9: «Έλθετε, ιδέτε τα έργα του Κυρίου· οποίας καταστροφάς έκαμεν εν τη γη. Καταπαύει τους πολέμους έως των περάτων της γής· συντρίβει τόξον και κατακόπτει λόγχην· καίει αμάξας εν πυρί.»

Η θεία άδεια για το κακό σε όλες τις γραμμές είναι για να μπορεί ο άνθρωπος να μάθει από πρώτο χέρι τα τρομερά αποτελέσματα της αμαρτίας και το δικό του ρόλο σ 'αυτό. (Ρωμ. 7:13) Δεν είναι δύσκολο να δούμε ότι ακόμα και περιορισμένη χρήση των σημερινών δυνατοτήτων για μαζική καταστροφή θα βοηθήσει τον κόσμο να συνειδητοποιήσει πιο έντονα από ό, τι σε οποιαδήποτε στιγμή κατά το παρελθόν την απόλυτη ματαιότητα αυτού του μέσου επίλυσης διενέξεων. Έτσι, οι άνθρωποι θα είναι πιο πρόθυμοι και έτοιμοι να

δεχτούν την κυβέρνηση της Βασιλείας και να συμμορφώνονται με τους δίκαιους κανονισμούς του.

Στα εδάφια 10 του Ψαλμού 46, ο Κύριος μιλάει προφητικά σε έναν κατεστραμμένο κόσμο, λέγοντας: "Ησυχάσατε και γνωρίσατε ότι εγώ είμαι ο Θεός· θέλω υψωθή μεταξύ των εθνών· θέλω υψωθή εν τη γη." Υπάρχει πολύ θόρυβος στον κόσμο σήμερα, όπως αντιπροσωπεύονται από τις αξιώσεις και τις αντιαξιώσεις, τις καυχησιολογίες, τις απειλές των διαφόρων εθνών και των ηγετών τους. Ο Θεός, ωστόσο, δεν είναι στις σκέψεις τους. Χρησιμοποιούν τα δημιουργήματα του Θεού για να προετοιμαστούν για την καταστροφή ο ένας του άλλου, αλλά αγνοούν τον Δημιουργό ο οποίος έφερε σε ύπαρξη τα ίδια στοιχεία που εσφαλμένα χρησιμοποιούν.

Ευτυχώς, αυτό δεν θα συνεχιστεί για πάντα. Σε εύθετο χρόνο του Θεού, όταν η σοφία του αποφασίσει ότι οι άνθρωποι της γης έχουν μάθει το απαραίτητα μαθήματα, μέσω των φορέων της βασιλείας του, των ήδη μέχρι τότε προετοιμασμένων και έτοιμων προς λειτουργίαν, θα πει, «Ησυχάσατε και γνωρίσατε ότι εγώ είμαι ο Θεός.» Πολλοί σήμερα αναρωτιούνται τι κάνει ο Θεός για τις χαοτικές και καταστροφικές καστάσεις του κόσμου. Πράγματι, πολλοί αμφιβάλλουν ότι υπάρχει καν ένας παντοδύναμος Δημιουργός που είναι ικανός και πρόθυμος να κάνει τίποτα για τα ανθρώπινα πλάσματά του. Όμως, αυτές οι αμφιβολίες 'θα παρασυρθούν' σύντομα όταν η βασιλεία που δεν μπορεί να σαλευθεί αρχίζει να ασκεί την δίκαια κυβέρνησή επι των εθνών.

Ο Σοφονίας 3: 8,9 είναι μια άλλη προφητεία που τονίζει αυτή τη σκέψη. Παραθέτουμε: "8 Διά τούτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην

εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. 9 Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθάραν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν."

Στην αρχική εβραϊκή, η έκφραση «ένα ζυγόν» σημαίνει «ένας ώμος». Στο Ησαΐα 9: 6,7 μας λένε ότι η δίκαια βασιλεία που θα έρθει σύντομα θα είναι επι τον «ώμον» του γιού δοσμένον «εις ημάς» από τον Θεό για να εξαγοράσει την ανθρώπινα φυλή από την ποινή της αμαρτίας — ο Χριστός Ιησούς. Η προφητεία του Σοφονία διαβεβαιώνει για μας ότι αφού καταστραφεί ο κόσμος του Σατανά, κατά τη μεγάλη εποχή της θλίψεως, οι άνθρωποι θα είναι φωτισμένοι, και θα στηρίζουν ομοθημαδόν τη νέα κυβέρνηση του Χριστού, βάζοντας όλοι μαζί ένα «ώμο» σε αυτό. Τι ένδοξη προοπτική!

Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Στην προφητεία του Αγγαίου 2: 7, που αναφέρθηκε προηγουμένως, έχουμε κάπως παρόμοια σκέψη. «Θα κλονίσω όλα τα έθνη και θα έρθει η επιθυμία όλων των λαών». Οι νόμιμες και δίκαιες επιθυμίες των εθνών θα ικανοποιηθούν, βεβαίως, από τη βασιλεία του Χριστού. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια των αιώνων, τα έθνη είχαν άλλες "επιθυμίες" που δεν θα τους έρθουν στη Βασιλεία. Η επιθυμία τους για την κατάκτηση και τον έλεγχο των άλλων εθνών, δεν θα ικανοποιηθούν, ούτε θα επιτραπούν να εκμεταλλεύονται ο ένας τον άλλο.

Η Βίβλος «Rotherham Emphasized Bible» φαίνεται να δίνει τη σωστή σκέψη αυτής της προφητείας. Αναφέρει: "Θα κλονίσω όλα τα έθνη και θα έρθει η χαρά όλων των εθνών". Αυτό υποδηλώνει ότι η αληθινή επιθυμία και ευχαρίστηση των εθνών θα είναι η εξυπηρέτηση του νέου βασιλιά και η συνεργασία στις διατάξεις της βασιλείας. Η προφητεία του Αγγαίου δόθηκε σε σχέση με την ανοικοδόμηση του ναού του Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ, και προβάλλει την προφητική σημασία αυτού του έργου για το σκοπό μέχρι του τέλους του Αιώνας, όταν η συμβολική «αγία πόλη, η νέα Ιερουσαλήμ» θα κατέβει σύντομα «από τον Θεό εκ του ουρανού». - Απο. 21: 2

Πληροφορούμαστε ότι σε αυτή τη «νέα Ιερουσαλήμ» ο «Κύριος ο Θεός Παντοδύναμος και ο Αμνός είναι ο ναός της» (εδάφ. 22). Στη συνέχεια, στην επιβεβαίωση της προφητείας του Αγγαίου, ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής μας λέει ότι «τα έθνη των σωζομένων θέλουνσι περιπατεί εν τω φωτί αυτής· και οι βασιλείς της γης φέρουσι την δόξαν και την τιμήν αυτών εις αυτήν.» - Αποκαλ. 21: 24,26

Οι βιβλικές εκφράσεις, «αγία πόλη», «νέα Ιερουσαλήμ» και «κυβέρνηση», είναι όλες συμβολικές της βασιλείας του Χριστού, αυτή η ένδοξη βασιλεία που οι μαθητές του Ιησού προσπαθούν τώρα να φανούν αντάξιοι αυτής. Αυτή η βασιλεία δεν θα "σαλευθεί". Είναι μια σίγουρη κληρονομιά για όλους όσους την εμπιστεύονται και αποδειχθούν αξίζουν να μετάσχουν τη δόξης της.

Δεν γνωρίζουμε τις λεπτομέρειες του τι θα είναι οι εμπειρίες του κόσμου σε όλο το 2020, ούτε, πράγματι, οι δικές μας. Γνωρίζουμε ότι, ανεξάρτητα από το τι

μπορεί να συμβεί, η βασιλεία, που ετοιμαζόμαστε να λάβουμε, δεν πρόκειται και δεν μπορεί να κλονιστεί. Είναι μια βεβαιότητα επειδή είναι υπεσχεμένη, σχεδιασμένη και προετοιμασμένη από τον Θεό, τον αγαπητό μας Ουράνιο Πατέρα. Το μόνο ερώτημα αφορά τη δική μας ατομική αξία να εισέλθουμε σε αυτό την βασιλεία ως συγκληρονόμοι με τον Ιησού.

Επειδή «λαμβάνουμε μια βασιλεία που δεν μπορεί να σαλευθεί», μας νουθετεί ο Παύλος, αναφέροντας και πάλι τα λόγια του αρχικού μας κειμένου: «ας κρατώμεν την χάριν, διά της οποίας να λατρεύωμεν ευαρέστως τον Θεόν με σέβας και ευλάβειαν». Μια υπηρεσία που μπορούμε να κάνουμε για τη δόξα του Θεού είναι να μαρτυρήσουμε τη βασιλεία, εξασφαλίζοντας στους ανθρώπους ότι πλησιάζει μια νέα λαμπρή ημέρα. Αυτό είναι το μεγάλο μας προνόμιο, και είναι αυτό που ο ψαλμωδός προείπε ότι οι άνθρωποι του Κυρίου θα κάμνουν, όταν έγραψε, «Πάντα τα ποιήματά σου, Κύριε, θέλουνσι σε αινεί· και οι όσιοί σου θέλουνσι σε ευλογεί. Την δόξαν της βασιλείας σου θέλουνσι κηρύττει και θέλουνσι διηγείσθαι το μεγαλείόν σου· διά να γνωστοποιήσωσιν εις τους υιούς των ανθρώπων τα μεγαλεία αυτού, και την δόξαν της μεγαλοπρεπείας της βασιλείας αυτού. " - Ψαλ. 145: 10-12

Η υπακοή την ώρα του πειρασμού

Εδάφια κλειδιά: «Τότε ο Ιησούς λέγει προς αυτόν· Υπάγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει.» - Κάτα Ματθαίον 4:10

Επιλεγμένα εδάφια: Κάτα Ματθαίον 4: 1-11

Μετά το βάπτισμά του σε ηλικία τριάντα ετών, ο Ιησούς οδηγήθηκε από το Άγιο Πνεύμα στην έρημο, όπου έκαμνε νηστεία και εξέταζε εδάφια και προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης για να προσδιορίσει το θέλημα του Πατέρα του για τον εαυτό του.

Αυτός συνειδητοποίησε σύντομα ότι ο ίδος ήταν το μεγάλο αρνί το πασχαλινό για τον κόσμο της ανθρωπότητας, και ότι η ζωή του στη γη θα περιλαμβάνει κακομεταχείριση, βάσανα, και τελικά να οδηγήσει σε θάνατο. - Κάτα Ιωάννην 1:29· Εβ. 2: 9

Ο Ιησούς "ήταν στην έρημο σαράντα ημέρες πειραζόμενος από το Σατανά." (Κατά Μάρκον 1:12,13) Σε αυτό έχουμε και άλλη απόδειξη ότι ο Θεός και ο Ιησούς είναι ξεχωριστά όντα, αφού η Βίβλος αναφέρει σαφώς ότι ο Θεός δεν μπορεί να μπει στον πειρασμό. (Ιακώβ. 1:13,14) Οι πειρασμοί που επετράπη

ο Σατανά να παρουσιάσει ενώπιον του Ιησού ήταν από διαφορετικές απόψεις. Ωστόσο, όλες είχαν τον ίδιο στόχο, που ήταν να προκαλέσει τον Ιησού να κάνει το έργο του Πατέρα με τρόπους που ήταν αντίθετοι με το θέλημα του Πατέρα. Έτσι, η υπακοή του Ιησού δοκιμάστηκε για να καθοριστεί εάν θα ακολουθήσει εντελώς το θέλημα του Θεού. Η ίδια δοκιμή έρχεται σε όλους τους μαθητές του Κυρίου.

Ο πρώτος πειρασμός ήταν: "Αν είσαι ο Υιός του Θεού, πες σε αυτές τις πέτρες να γίνουν ψωμί." (Ματθ. 4: 3) Ο δελεασμός ήταν ότι ο Ιησούς, πεινασμένος ών, πρέπει να χρησιμοποιήσει τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος προκειμένου να παράσχει ο ίδιος τον εαυτό του με τροφή. Αυτό, όμως, θα αποτελούσε κατάχρηση της εξουσίας που του έδωσε ο Θεός. Ως μαθητές του Κυρίου, μπορεί, κατά καιρούς, να έχουμε παρόμοιους πειρασμούς, όπως ζητώντας απ το Θεό να επέμβει στη ζωή μας για τις δικές μας σαρκικές ανέσεις ή πλεονέκτημα, ή για να αποφύγουμε τον πόνο και τη δυστυχία.

Ο Ιησούς απάντησε: "Είναι γραμμένο: Ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που προέρχεται από το στόμα του Θεού." (εδάφ. 4) Η ζωή δεν εξαρτάται εξ ολοκλήρου από αυτό που τρώμε, αλλά μάλλον από υπακοή στο λόγο του Θεού. «Τα πάντα συνεργούν προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού.» - Ρωμ. 8:28

Δεύτερο πειρασμό του Σατανά ήταν να πάρει διανοητικά τον Ιησού στην κορυφή του ναού, λέγοντας, «Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω». Ο Σατανάς στην συνέχεια εφήρμοσε εσφαλμένα την Αγία

Γραφή λέγων «Διότι είναι γεγραμμένον, Ὅτι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλουσι σε σηκώσει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου.» Ο Ιησούς απάντησε, «Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου». (Ματθ. 4: 5-7) Πόσο σημαντικό είναι όταν ζητάμε τη σωστή έννοια των εδαφών της Αγίας Γραφής, να εξετάσουμε άλλα συναφή εδάφια της Αγίας Γραφής και να διασφαλίσουμε ότι η προτεινόμενη ερμηνεία είναι σε πλήρη αρμονία με τον υπόλοιπο λόγο του Θεού, τον χαρακτήρα και τις αρχές Του. Εμείς μπορεί, κατά καιρούς, να έχουμε παρόμοιους πειρασμούς για να δείξουμε ή να αποδείξουμε ότι είμαστε παιδιά του Θεού εκτελώντας μερικά αξιολογητά έργα που πρόκειται να ιδωθούν από τους άλλους. Ωστόσο, το έργο που έδωκε σε εμάς ο Θεός είναι να να «μεταμορφονόμεθα με την ανανέωσιν του νοός μας». - Ρωμ. 12:1,2

Ο τρίτος πειρασμός του Σατανά ήταν να δείξει στον Ιησού «όλα τα βασίλεια του κόσμου», λέγων, «Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με». (Ματθ. 4: 8,9) Ο Ιησούς συνειδητοποίησε ότι η κυριαρχία της γης θα μπορούσε να επιτευχθεί σωστά μόνο ακολουθώντας το θέλημα του Θεού. Ο βασικός μας στίχος μας δίνει την άμεση και ρητή απάντησή του. Οι μαθητές του Κυρίου μπορεί επίσης να βιώσουν αυτόν τον πειρασμό, να αναζητήσουν έναν ευκολότερο τρόπο, χωρίς θυσίες ή αυτοψία. Ο δρόμος του Θεού, ωστόσο, ο στενός δρόμος, είναι ο μόνος δρόμος που οδηγεί στη δόξα. - Κάτα Λουκάν 9 : 23• Ρωμ. 2: 7• Β΄ Τιμ. 2: 11,12

Η ορθή ελεημοσύνη και προσευχή

Εδάφιο κλειδί: «Προσέχετε να μη κάμνητε την ελεημοσύνην σας έμπροσθεν των ανθρώπων διά να βλέπησθε υπ' αυτών· ει δε μη, δεν έχετε μισθόν πλησίον του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς.» - Κάτα Ματθαίον 6: 1

Επιλεγμένα εδάφια: Κάτα Ματθαίον 6: 1-8

Ένα μέρος του κηρύγματος του Ιησού στο Όρος περιέχει μαθήματα σχετικά με τον ορθό τρόπο του να δίνει κάποιος και να κάνει προσευχή. Ο Δάσκαλος υπογράμμισε τη σπουδαιότητα του να έχει κανείς το σωστό κίνητρο, το οποίο είναι να επιδιώχνει να ευχαριστεί τον Θεό και να μην επιδιώχνει στο να σκέφτονται καλά για αυτόν οι άλλοι.

Στο εδάφιο-κλειδί μας, ο Ιησούς παρακαλούσε τους μαθητές του να μην κάνουν "πράξεις δικαιοσύνης" για να το βλέπουν οι άλλοι και να τους θαυμάζουν. «Όταν λοιπόν κάμνης ελεημοσύνην, μη σαλπίσης έμπροσθέν σου, καθώς κάμνουσιν οι υποκριταί εν ταις συναγωγαίς και εν ταις οδοίς, διά να δοξασθώσιν υπό των ανθρώπων.» (εδάφ. 2) Οι πράξεις της δικαιοσύνης μπορεί να περιλαμβάνουν την παροχή του χρόνου, των

ταλέντων ή των οικονομικών μας μέσων για διάφορους λόγους. Αυτοί οι πόροι μας θα μπορούσαν να δοθούν σε όσους έχουν ανάγκη, στους αδελφούς εν γένει, ή στο έργο της εξάπλωσης του μηνύματος του Ευαγγελίου.

Η λέξη "υποκριτές" στην ελληνική γλώσσα αναφέρεται στους θεατρικούς ηθοποιούς που φορούσαν μάσκα. Αυτοί οι ηθοποιοί έπαιζαν απλώς ένα "ρόλο" και δεν εμφάνιζαν τον πραγματικό τους εαυτό. Σε πολλές περιπτώσεις ο Ιησούς κατήγγειλε παντελώς την αμαρτία της υποκρισίας, η οποία στην πραγματικότητα επιχειρεί να εξαπατήσει τους άλλους. Με την ευκαιρία αυτή ο Ιησούς προειδοποιεί να μην προσποιείται κανείς ότι είναι άγιος, εκτελώντας φιλανθρωπικές πράξεις που για να τις βλέπουν οι άλλοι και έτσι να αποκτήσουν την έγκρισή τους. Ο Θεός είναι σε θέση να διαβάσει την καρδιά και δεν θα ευλογήσει την ελεημοσύνη ή άλλες καλές πράξεις εκτός αν είναι παρακινήμένες από ειλικρίνεια και αφοσίωση σ 'αυτόν. (Εβραίους 17:10· Εφ. 6: 6-8) Ο Επουράνιος Πατέρας μας εκτιμά όταν δίνουμε εμείς, όχι σύμφωνα με το ποσό που δίνεται, αλλά μάλλον σύμφωνα με το πνεύμα που προτρέπει το δόσιμο. - Κάτα Λουκά 21: 1-4

Οι υποκριτές προσελκύουν θορυκτικά προσοχή στον εαυτό τους όταν δίνουν από το χρόνο, ταλέντο ή τα χρήματα και συνήθως περιλαμβάνουν πόσο δίνουν από αυτά τα πράγματα. Ο Ιησούς κατήγγειλε μια τέτοια συμπεριφορά, δηλώνοντας: «Έχουν την ανταμοιβή τους», υπονοώντας ότι οποιαδήποτε γήινη φήμη θα

αποκτήσουν με τη μορφή ανθρώπινου επαίνου, δεν θα τους ωφελήσει αιώνια από την άποψη του Θεού. Εάν δίνουμε εν τω κρυπτώ, αποφεύγοντας να πάρουμε την προσοχή από αυτό, τότε τα κίνητρά μας θα παραμείνουν καθαρά. Ο Παύλος προέτρεψε: «Και παν ο, τι αν πράττετε, εκ ψυχής εργάζεσθε, ως εις τον Κύριον και ουχί εις ανθρώπους». - Κολ. 3:23

Τότε ο Ιησούς τόνισε τη σημασία της ειλικρίνειας όταν προσευχόμαστε, λέγοντας: «Και όταν προσεύχησαι, μη έσο ως οι υποκριταί, διότι αγαπώσι να προσεύχωνται ιστάμενοι εν ταις συναγωγαίς και εν ταις γωνίαις των πλατειών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους· αληθώς σας λέγω ότι έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. Συ όμως, όταν προσεύχησαι, είσελθε εις το ταμείον σου, και κλείσας την θύραν σου προσευχήθητι εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ». (Ματθ. 6:5,6) Οι προσωπικές προσευχές του Ιησού στον Επουράνιο Πατέρα του δεν δόθηκαν δημόσια, αλλά τις περισσότερες φορές στην απομόνωση. (Κάτα Ματθ. 14:23· 26:36-44· Κάτα Λουκάν 6:12) Παρομοίως, οι προσωπικές μας προσευχές προς τον Θεό δεν πρέπει να γίνονται δημόσια με σκοπό να εντυπωσιάσουν τους άλλους για την αφοσίωσή μας στον Θεό. Αντ' αυτού, τέτοιες προσευχές θα πρέπει να γίνονται σε ιδιωτική επικοινωνία με τον Πατέρα. Η προσευχή με τους άλλους που είναι παρόντες, όπως στο σπίτι μας ή στις

συναθροίσεις μας με τους συμπιστούς, είναι επίσης σωστή, αλλά πρέπει πάντα να είναι στον Κύριο και όχι να μην εντυπωσιάζει τους ακροατές. - Πράξεις 2:42· 12:12

Ο Ιησούς πρόσθεσε: «Όταν δε προσεύχησθε, μη βαττολογήσητε ως οι εθνικοί· διότι νομίζουν ότι με την πολυλογίαν αυτών θέλουν εισακουσθή.» (Ματθ. 6: 7) Οι προσευχές μας πρέπει να προχωράνε από την καρδιά μας και με την ενεργή σκέψη, όχι από μηχανική απαγγελία των ίδιων φράσεων. Ακολουθώντας έτσι το παράδειγμα και τις διδασκαλίες του Δασκάλου, θα μπορέσουμε να δώσουμε σε άλλους και να προσευχηθούμε σωστά.

Μάθημα Τρία

Ένα μοντέλο προσευχής

Εδάφιο κλειδί: «Ούτω λοιπόν προσεύχεσθε σείς.»

- Κάτα Ματθαίον 6: 9

Επιλεγμένα εδάφια: Κάτα Ματθ. 6: 9-15

Ένα άλλο σημαντικό μάθημα που έδωσε ο Διδάσκαλος στην Ομιλία του στο Όρος ήταν ένα μοντέλο προσευχής. Η έκφραση στο εδάφιο-κλειδί μας, "ούτω", στην ελληνική σημαίνει "με αυτόν τον τρόπο", και αλλού στην Καινή Διαθήκη μεταφράζεται "ομοίως" (Κάτα Λουκάν 14:33· 15:7,10). Έτσι, ο Ιησούς δεν δήλωνε τα ακριβή λόγια που πρέπει να απαγγέλλουμε κάθε φορά που προσευχόμαστε, μάλλον έδωσε ένα παράδειγμα για το πώς να κανονίσουμε τις προσευχές μας. Δεν μπορούμε παρά να παρατηρήσουμε τη συντομία, την απλότητα, την αμεσότητα και την τάξη του. Η προσευχή του παραδείγματος του Ιησού δείχνει ότι ο πρωταρχικός στόχος των προσευχών μας πρέπει να είναι να δοξάσουμε τον Θεό και να εκφράσουμε την επιθυμία μας για την εκπλήρωση του σχεδίου και των σκοπών του.

Η προσευχή-παράδειγμα του Ιησού ξεκινάει: «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς· αγιασθήτω το όνομά σου». Πριν από αυτή την περίοδο κανένας από τους Ισραηλίτες δεν προσευχήθηκε ποτέ χρησιμοποιώντας τη φράση "Πάτερ ημών". Αντ' αυτού, χρησιμοποιούσε τις

λέξεις "Κύριε" ή «Κύριε Θεέ του Ισραήλ», γιατί οι Ισραηλίται ήσαν οίκος υπηρέτρων. Το παράδειγμα της προσευχής που ο Ιησούς έδωσε στους μαθητές του διαβεβαίωσε ότι αν και ήταν Εβραίοι, ο Θεός θα αναγνώριζε εκείνους που ήταν πλήρως αφιερωμένοι σ' αυτόν κατά την Εποχή του Ευαγγελίου ως γιούς και όχι σαν υπηρέτες. (Προς Γαλάτας 4: 1-7· Εβρ. 3: 5,6· Α' Ιωάν. 3: 1,2) Οι λέξεις «Πάτερ ημών» υποδηλώνουν την αναγνώριση ότι υπάρχουν άλλοι γιοι που έχουν επίσης υιοθετηθεί στην οικογένεια του Θεού. (Ρωμαίους 8: 14-17) "Αγιασθήτω το όνομά σου" εκφράζει ευλάβεια, λατρεία και εκτίμηση για την θεότητα και το μεγαλείο του Θεού, που πρέπει να είναι μέρος των προσευχών μας.

Ακολουθώς ο Ιησούς αναφέρει: "Ελθέτω η βασιλεία σου." (Ματθ. 6:10) Συνεπώς, οι προσευχές μας πρέπει να εκφράζουν τη σοβαρή προσδοκία και επιθυμία μας για να καθιερωθεί σύντομα στη γη η βασιλεία του Θεού και να εκπληρώνοντας έτσι όλες τις υποσχέσεις που έδωσε ο Θεός για την ευλογία και την αποκατάσταση της ανθρωπότητας. - Ισαΐ. 35: 1-10· Ιερ. 31:34· Αββακ. 2:14

Οι ακόλουθες λέξεις: "Γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανών, και επί της γής", δείχνουν ότι οι προσευχές μας πρέπει να εκφράζουν μια συνεχή επιθυμία να γνωρίζουμε και να ακολουθούμε το θέλημα του Θεού στην καθημερινή μας ζωή. "Επι της γης" και "εν ουρανών" υπογραμμίζουν τον πόθο για το θέλημα του Θεού να γίνει ή να ολοκληρωθεί, όσον αφορά τόσο τις ουράνιες όσο και τις γήινες φάσεις της βασιλείας του Θεού.

"Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος εις ημάς σήμερον." (Ματθ. 6:11). Το «Καθημερινό ψωμί» μας θυμίζει την παροχή του Θεού για φαγητό για το έθνος του Ισραήλ -«μάννα εξ ουρανό»- που τους «κράτησε» στην έρημο για σαράντα χρόνια. (Εξ. 16: 4-35) Αυτή η έκφραση στην προσευχή του μοντέλου του Ιησού δείχνει την ανάγκη να αναγνωρίζεται η συνεχής εξάρτησή μας από το Θεό κάθε μέρα, ειδικά για πνευματική τροφή. Αυτό είναι το "αληθινό ψωμί από τον ουρανό"— ο Χρήστος Ιησούς και τα μαθήματα που διακήρυξε. - Ιωάννης 6: 32-58

«Και συγχώρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθώς και ημείς συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας εις ημάς.» (Ματθ. 6:12). Στην προσευχή πρέπει να αναγνωρίσουμε τις αμαρτίες και τις αδυναμίες μας, αναζητώντας τη συγχώρεση μέσω της αξίας του Σωτήρα μας. Με τον τρόπο αυτό, θα μας βοηθήσει να είμαστε ειλικρινείς, συμπονετικοί και να συγχωράμε τους άλλους. - Eph. 4:32

"Και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού" (Ματθ. 6:13). Η λέξη "πειρασμός" σημαίνει "δοκιμή". Ο Παύλος δηλώνει ότι οι μαθητές του Κυρίου θα έχουν πειρασμούς και δοκιμασίες για να δοκιμάσουν την πίστη μας. Αυτά, λέει ο απόστολος, είναι "ειμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρετε.» (Α' Κορ. 10:13· Β' Πετ. 2: 9). Καθώς πλησιάζουμε τον Θεό στις προσευχές μας, ας καταλάβουμε συνεχώς την αγαπητική φροντίδα σε όλα τα θέματα της ζωής μας.

Ζητάτε, αναζητάτε και κρούετε

Εδάφιο κλειδί: «Και εγώ σας λέγω· Αιτείτε και θέλει σας δοθή· ζητείτε και θέλετε ευρεί, κρούετε και θέλει σας ανοιχθή.» - Κατά Λουκάν 11: 9

Επιλεγμένο εδάφιο: Κάτα Λουκάν 11: 5-13

Στην εξιστόριση του Ευαγγελίου που έγραψε ο Λουκάς, ακολουθώντας τις οδηγίες του Ιησού για το πώς να προσευχηθούμε, καταγράφεται ένα επιπλέον μάθημα σχετικά με την προσευχή. Ο Ιησούς έδωσε μια εικόνα ενός συγκεκριμένου ανθρώπου ο οποίος, στην αρχή, αρνήθηκε να ανταποκριθεί σε ένα αίτημα ενός φίλου. Ωστόσο, λόγω της επιμονής του φίλου του στην υποβολή του αιτήματος, ο άνθρωπος χορήγησε τελικά το αίτημα του φίλου του. - Κάτα Λουκάν 11: 5-8

Σε αυτό το πλαίσιο έχουν καταγραφεί τα λόγια του εδαφίου-κλειδιού μας. Ο Ιησούς στη συνέχεια συνέχισε, λέγοντας πιο θετικά, «Διότι πας ο αιτών λαμβάνει, και ο ζητών ευρίσκει, και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθή». (εδάφ. 10) Ένα σημαντικό μάθημα είναι ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι ευχαριστημένος με γνήσιες και επίμονες προσευχές.

«Αιτείτε και θέλει σας δοθή.» Το να αιτείς (ζητείς) σημαίνει ότι επιθυμείς ή ποθείς κάτι πάρα πολύ. Εάν ζητάμε ή επιθυμούμε κάτι από τον Θεό,

"σύμφωνα με το θέλημά του, μας ακούει" (Α΄ Ιωάν. 5:14). Ωστόσο, πρέπει επίσης να "ζητήσουμε με πίστη, μην διστάζοντας καθόλου" (Ιακ. 1: 5,6). Ζητώντας αναλόγως, θα λάβουμε πάντα μια απάντηση που ανταποκρίνεται στο θέλημα του Θεού. Η απάντησή του στις προσευχές μας μπορεί να είναι ναι, όχι, ή μπορεί να είναι το θέλημά του να τον περιμένουμε για να μάθουμε ένα σημαντικό πνευματικό μάθημα.

Ακολουθώντας, ο Ιησούς δήλωσε: «ζητείτε και θέλετε ευρεί». Ως νέα πλάσματα στον Χριστό, πρέπει να «τα άνω ζητείτε» (Κολ. 3: 1-3). Σε άλλες περιπτώσεις ο Ιησούς είπε: «Δεν επιδιώκω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα μου» και «δεν επιδιώκω τη δική μου δόξα» (Ιωάν. 5:30· 8:50). Αν είμαστε υπάκουοι μαθητές του Κυρίου, θα πράξωμεν το ίδιον. Στην επιστολή του προφήτη Ιερεμία που έστειλε στους Ισραηλίτες που μεταφέρθηκαν αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα, κατέγραψε τα λόγια που ο Θεός του είχε δώσει να γράψει, σχετικά με τον τρόπο αναζήτησης του Κυρίου: «Και θέλετε με ζητήσει και ευρεί, όταν με εκζητήσετε εξ όλης της καρδιάς υμών.» (Ιερ. 29:13) Ένας από τους κύριους τρόπους να “αναζητήσουμε” και να “βρούμε” τον Κύριον είναι μέσω της προσευχής. Η αποδεκτή, ωστόσο, προσευχή στον Επουράνιο Πατέρα μας απαιτεί να έχουμε μια σωστή στάση καρδιάς και απαιτεί να του δώσουμε όλη μας την καρδιά.

Ο Ιησούς δήλωσε τότε ότι στην προσευχή πρέπει να «κρούωμεν» ή να ερωτώμεν επιμονώς και «θα σας ανοιχτεί». Ένα παρόμοιο μάθημα σχετικά με την εμμονή βρίσκεται σε μια αρκετά κυριολεκτική έννοια από τα γεγονότα που συνέβησαν μετά τη θαυματουργή

απελευθέρωση του Πέτρου από τη φυλακή. (Πράξεις 12: 6-17) Ο Πέτρος πήγε στο σπίτι της Μαρίας, της μητέρας του Ιωάννη Μάρκου, και "χτύπησε στην πόρτα της πύλης." Μια υπηρέτρια με την ονομασία Ρόδα άκουσε τη φωνή του και έτρεξε πίσω για να το πει στους άλλους στο σπίτι ότι ήταν ο Πέτρος, αλλά στην αρχή δεν την πίστευαν. Επειδή, ωστόσο. "ο Πέτρος συνέχιζε να χτυπάει", άνοιξαν την πόρτα και τον είδαν! Ομοίως, αν είμαστε επίμονοι στην προσευχή, είναι υπεσχεμένο ότι ο Επουράνιος Πατέρας θα ανοίξει "τα παράθυρα του ουρανού" και θα μας χύσει πολλές πνευματικές ευλογίες. - Μαλ. 3:10

Ο Ιησούς ολοκλήρωσε αυτό το μάθημα σχετικά με την προσευχή κάνοντας μια σύγκριση με τους ατελείς γήινους γονείς και την επιθυμία τους να δώσουν καλά πράγματα στα παιδιά τους. Εδήλωσε "πόσω μάλλον ο Πατήρ ο ουράνιος θέλει δώσει Πνεύμα Άγιον εις τους αιτούντας παρ' αυτού;" (Λουκάς 11: 11-13). Εδώ ο Ιησούς δείχνει ότι ο Θεός είχε στην ευχάριστη θέση να δώσει το Άγιο Πνεύμα σε μας αν το επιδιώκουμε επίμονα με όλη μας την καρδιά στην προσευχή και καταβάλλουμε σοβαρές προσπάθειες για να μελετήσουμε και να εφαρμόσουμε το Λόγο του Θεού στην καθημερινή μας ζωή.

...

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΔΕΪΠΝΟ

Η κατάλληλη ημερομηνία για την παρατήρηση του Αναμνηστικού Δείπνου του Ιησού είναι μετά τη δύση του ηλίου την Τρίτη 7 Απριλίου.



